

Krakowiak | Lekcja 4/8

Jak tańczyć krakowiaka krok po kroku

Krakowiak / lekcja 4

Figury taneczne o charakterze parowym / część 2

Figury oparte o krok krzesany

- krzesana zwykła
- krzesana odwracana
- krzesana przerzucana
- krzesana z pełnymi obrotami tancerki
- krzesana z rozejściem się partnerów

koncepcja, komentarz: Jan Łosakiewicz;

tańczą: Pamela Piotrowska i Mateusz Szyszko, tancerze Zespołu Pieśni i Tańca Uniwersytetu Warszawskiego „Warszawianka”;

muzyka: Przemysław Marcyniak;

konsultacja muzyczna: Tomasz Nowak;

koordynacja: Piotr Skawski

Krakowiak należy do wielkiej piątki polskich tańców narodowych, ale jest jedynym tańcem w metrum dwudzielnym. Wykonywany w parach, utrzymany jest w rytmice synkopowej i w żywym tempie. Wzorowany na wiejskich tańcach okolic Krakowa, w XVIII wieku wszedł także do muzyki artystycznej. Ponieważ były to czasy kolejnych rozbiorów Polski, teksty krakowiaków miały charakter moralizatorski i patriotyczny. Na początku XIX wieku rytmy krakowiaka pojawiły się też w muzyce instrumentalnej, stał się on również jednym z tańców towarzyskich. Krakowiaki pisali m. in. Fryderyk Chopin, Ignacy Jan Paderewski, Karol Szymanowski.

Więcej informacji o [krakowiaku](#) w dziale Wiedza/Gatunki/Instrumentalne.

Przejdź do [następnej](#) lekcji

Wróć do [poprzedniej](#) lekcji

Film zrealizowany przez Instytut Muzyki i Tańca we współpracy z Muzykoteką Szkolną.